

САТАНОВСЬКА Любов

ТВОРЧА ПОЛІФОНІЯ

*Рецензія на альманах «Святий Володимир»
(2013 / 2015. – № 18/20)*

Альманах «Святий Володимир» – літературно-художнє видання студентів Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка. У ньому подана творчість різних жанрів та різної тематики: авторська поезія, проза, психологічні ескізи, замальовки, есеї та навіть переклади.

Кожен випуск цього видання – це неповторна сторінка, що відображає багатоманітність творчих уподобань студентів і викладачів університетів із всіх куточків України – з Луцька, Запоріжжя, Полтави, Сум, Чернівців та інших освітніх центрів України. Не залишаються й поза увагою ті люди, які просто захоплюються та намагаються оволодіти майстерністю пера – на сторінках «Святого Володимира» вони мають можливість представити свою творчість, незалежно від віку, місця навчання та проживання. Для декого з авторів публікації в альманасі вже стали доброю пугівкою у майбутнє, адже вони дістали унікальну можливість проявити свої здібності й таланти в досить масштабному проєкті, який не може не зацікавити читача.

Випуск 18/20 (2013–2015 рр.) вийшов під гаслом «Поліфонія», що в трактуванні музичної термінології означає багатоголосся, в якому окремі мелодії мають самостійне значення, але зберігають при цьому рівноправність голосів. І справді тут зібрано творчість авторів різних соціальних груп, вікових категорій, а також різних поглядів й уподобань.

Актуальність випуску та альманаху в цілому полягає в тому, що він об'єднує в собі творчу діяльність певної групи людей, яка згуртована, по суті, любов'ю до літератури, до творчості, до самовираження... По-перше, студенти мають можливість

публікувати свої літературні шедеври, навчаючись в університеті, їм не потрібно шукати редактора, який би оцінив їх можливості. По-друге, викладачі мають можливість також творчо себе проявляти, співпрацюючи зі студентами. По-третє, митці з усієї України можуть прилучитися до творчого колективу «Святого Володимира», тим самим реалізуючи себе як творчу особистість й одночасно розширяючи межі своєї комунікації.

Випуск альманаху складається з певних рубрик, зокрема: *поезія* – окремо студентів та викладачів КНУ імені Тараса Шевченка та окремо студентів та викладачів університетів з інших куточків України. Сторінку поезії відкривають вірші викладачки КНУ імені Т. Шевченка Ольги Ольхової: «Ти зцілуй із мене смак / тих, хто був до твоєї ери. / Усі докази знищ поза тобою тривань...».

Поетичну сторінку продовжує викладач Сумського державного університету Василь Чубур: «Ти розсіяла в світі Росію, Від брахманських Карпат до Курил, І навчаєш мене, як росину, Підніматися вгору й без крил. І не лячно — все глибше, все вище, Лячно глянути ген за Поріг, Де стоїш Ти на тому вітрищі, Що збиває і всесвіти з ніг» («Україні-Русі», громадянська лірика).

Також у розділі подано вірші студентів та викладачів Класичного приватного університету (м. Запоріжжя), Полтавського педагогічного університету ім. В. Г. Короленка, Дрогобицької духовної семінарії тощо.

Прозу подано в альманасі за тим же принципом: від оповідання «Весна» та казки «Одна пригода у Марноляндії» студентки-журналістки Ани Море; продовжується творчістю студентів Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, наприклад, новелою студентки Тетяни Бокотюк «Таємнича панна». У «Перекладах» опубліковано уривок із фентезі англійського письменника Террі Пратчет «Зсув по пошті» студентки Інституту журналістики Аліни Нікуліної, або ж переклад пісень одного з найпопулярніших співаків у Хорватії

Марка Перковича під авторством студента Інституту філології КНУ імені Т. Шевченка Максима Різника.

У розділі «Критика та есе», наприклад, Владислава Костенка, другокурсниця Інституту журналістики, в есе «Навироріт» міркує про деформовані цінності молоді, яка все більше турбується про матеріальне, а не про духовне...

Якщо із поезією та прозою все зрозуміло – досить стандартний підхід до оформлення тих чи інших поетичних думок, то з перекладами, есеями та критикою зовсім інша річ – це значно глибший та не надто поширений серед студентів, наприклад, вид діяльності, який однозначно свідчить про те, що студентська творчість розвивається та стає все глибшою. Те ж саме – із есе та рецензіями, які дають можливість ознайомитися із аналітичною та критичною сторонами певного явища. Видань, шпальти яких заповнені прозою та поезією – забагато; а от видань, які поєднують у собі прозу, поезію, рецензії та переклади (з білоруської, литовської, хорватської та англійської мов) – не надто велике розмаїття.

Як бачимо, поліфонія справді звучить. Звучить вона в багатоголоссі, де воєдино зливається кожен неповторний голос, кожен із яких нашіптує нам свої неповторні думки, ідеї, літературні надії...